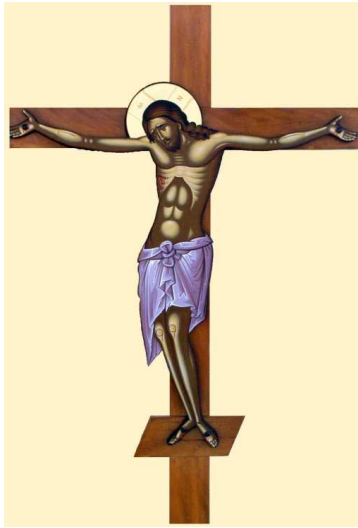

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ

1) Ἡ πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολή, ἡ Ἐπιστολή τοῦ Σταυροῦ Αρχιμ. Δανιήλ Γ. Αεράκη

2) Η ΘΕΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ (Α΄) Αρχιεπισκόπου Αθηνών Χριστοδούλου

ΧΑΦ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 13 Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ 2015

☉ Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἀναστάσεως καὶ προεόρτιος τῆς
δψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

☉ Κορηγίου ἐκατοντάρχου (α' αἰ.). Γεροθέου ὄσ. τοῦ ἐκ Καλαμάτας (1745).

Ἡ πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολή, ἡ Ἐπιστολή τοῦ Σταυροῦ

Ἀπό τις δεκατέσσερις Ἐπιστολές του Παύλου ἐκείνη, που φανερώνει αὐτὸ τὸ πάθος του για τὴ διατήρησι τῆς Ἰν # σ ι ὄ τ # Γ α ς του ευαγγελικοῦ λόγου, εἶναι ἡ πρὸς Γαλάτας. Ἀσυνήθιστο τὸ ὕφος του. Φανερώνει, πόσο εἶχε πληγωθῆ ἀπ' τις προσπάθειες ψευδαδέλφων ν' αλλοιώσουν τὸ κήρυγμα του Ευαγγελίου καὶ πόση προσπάθεια κατέβαλε, για νὰ πείσῃ τους χριστιανούς, ὅτι τὸ κῆρυγμα του πνευματικοῦ τους πατρός καὶ διδασκάλου ἦταν ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἀσυνήθιστος ὁ τρόπος, που ἀρχίζει καὶ τελειώνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος τὴν Ἐπιστολή. Ἀπ' τον πρῶτο μὸλις στίχο δίνει ἀπάντησι στους ψευδαδέλφους, που συκοφαντούσαν τον Παῦλο, λέγοντας ὅτι δὲν ἦταν τάχα Ἀ π ὅ σ τ ο λ ο ς του Χριστοῦ, ἀφοῦ δὲν ἔζησε κοντὰ στο Χριστό, κατὰ τὴν ἐπί γῆς παρουσία του, οὔτε ἀνῆκε εἰς τους Δώδεκα Ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ.

Μειώνοντας οἱ ψευδάδελφοὶ τον Παῦλο, θα κλονιζόταν ἡ διδασκαλία του κι ἔτσι θα μπορούσαν αὐτοὶ εὐκόλα νὰ περάσουν τὰ δικά τους μηνύματα· μηνύματα εὐκόλης για τὸ λαὸ καὶ επικερδοῦς γι' αὐτοὺς θρησκευτικότητας.

Ἡ πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολή δὲν στάλθηκε σε χριστιανούς μιας πόλεως, ὅπως ἡ πρὸς Ἐφεσίους, οἱ πρὸς Θεσσαλονικεῖς, οἱ πρὸς Κορινθίους, ἡ πρὸς Ῥωμαίους. Στάλθηκε για τους χριστιανούς π ο λ - λ ὶ ν ε κ κ λ η σ ι ὶ ν, που βρίσκονταν στὴν περιοχὴ τῆς Γαλατίας. Στάλθηκε «ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας» (Γαλ. α' 2).

Γ α λ α τ ῖ α ὀνομάζεται κυρίως τὸ κεντρικὸ τμήμα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἐκεῖ, που βρίσκεται σήμερα ἡ Ἄγκυρα. Νοτιώτερα του Πόντου, δυτικώτερα τῆς Καππαδοκίας, βορειότερα τῆς Λυκαονίας καὶ τῆς Παμφυλίας.

Πολλοὶ πιστοὶ, προερχόμενοι ἀπὸ τον Ἰουδαϊσμό, εἶχαν ἀκόμη Ἰ ο υ δ α ῖ κ ἔ ς προκαταλήψεις. Συγχρόνως ἦσαν κενόδοξοι καὶ
Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑψώσεως

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. γ' 13 - 17)

Ἔειπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὑψώσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνη τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

δεν ἀνέχονταν τὴν αποστολική αἴγλη τοῦ Παύλου. Ὅπως καὶ σε ἄλλα μέρη, ἔτσι καὶ στη Γαλατία, κατέφθασαν, γιὰ νὰ «σαμποῦν» τὸ ἔργο τοῦ μετὰ τοῦ Ἀποστόλου. Συνήθως οἱ ψευδάδελφοί, οἱ φθονεροὶ θρησκευτικοὶ ἄνθρωποι, ποὺ δὲν ἀνέχονται τὸ γνήσιο κήρυκα τοῦ Ευαγγελίου, χρησιμοποιοῦν σαν μέσο τοὺς ποικίλους θρησκευτικούς τύπους. Ἐμφανίζονται ὡς ἀτεγκτοὶ (αυστηροὶ) τηρητές τῶν θρησκευτικῶν τύπων καὶ εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἐξοντώσουν κάθε ἐργάτη τοῦ Θεοῦ ἐν ὀνόματι κάποιου θ ρ η σ κ ε υ τ ι κ ο ὗ τ ὕ π ο υ.

Στὴν περίπτωση τοῦ Χριστοῦ οἱ ψευδάδελφοὶ χρησιμοποιοῦσαν σαν ὄπλο, τὸν τύπο τοῦ **Σ α β β ἄ τ ο υ**. Ὁ Χριστὸς παραβάτης τῆς ἀργίας τοῦ **Σαββάτου**! Πρέπει νὰ ἐξοντωθῆ!

Στὴν περίπτωση τοῦ Παύλου χρησιμοποιοῦσαν σαν ὄπλο τὴν **π ε ρ ι τ ο μ ῆ**.

– Ὁ Παῦλος δὲν υποχρεώνει τοὺς πιστοὺς νὰ περιτέμνονται! Δὲν μπορεῖ, λοιπὸν, νὰ εἶναι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. Πρέπει νὰ ἐξοντωθῆ. Κανεὶς νὰ μὴ τὸν ἀκούῃ. **Εἶναι προδοτὴς τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου! Μὴν ἀκούτε τὸν Παῦλο!**

Λόγια, ποὺ κυκλοφοροῦσαν ἀπ' τοὺς ψευδαδέλφους.

Ἀναγκάζεται (ὁ Παῦλος) στὴν Ἐφεσο νὰ συντάξῃ Ἐπιστολή, γιὰ νὰ διαμαρτυρηθῆ, ἀλλὰ καὶ νὰ στηρίξῃ ἐκ νέου τοὺς χριστιανούς. Καὶ μαζί μ' ἐκείνους στηρίζει ὁ Παῦλος τοὺς χριστιανούς ὅλων τῶν αἰώνων, ποὺ κινδυνεύουν ἀπ' τὸν ἴδιο κίνδυνο. Ὁ κίνδυνος τῆς **α λ λ ο ι ὡ σ ε ω ς** τοῦ Ἐναγγελίου εἶναι ὁ μεγαλύτερος. Αὐτὸ λέγεται **μ ε τ ἄ θ ε σ ι ς** ἀπ' τὴν Ἀλήθεια εἰς ἕμεν, ἀπ' τὴν οὐσία εἰς τὸν ὕψος, ἀπ' τὴν Ἐκκλησία εἰς κάποια θρησκεία, ἀπ' τὸ Σταυρὸ εἰς «περίπομό».

Ἀπορεῖ κανεὶς γιὰ τὴν αλλοτρίωσι τῶν σημερινῶν ὀρθοδόξων. Πόσο εὐκόλα φεύγουν, γλιστρᾶνε ἀπὸ τῆ **σωτηριώδη** οὐσία τῆς **πίστεως** εἰς τὸ νεκρὸ ἱδρώμα τοῦ νόμου, ἀπὸ τῆ **λατρεία** τοῦ **Ἰησοῦ εἰς τὸν Ἰωάννη**!

Κυριακὴ προ τῆς Ὑψώσεως

Πόση αγανάκτησι θα αισθανόταν ο Παύλος, αν ήσαν σήμερα ὅτι κι ἐβλεπε τὴ μετάνησι ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ «εἰς ἕτερα εὐαγγέλια»! Μόνο το Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δὲν ἐπικρατεῖ στο θρησκευτικὸ χώρο.

Ὅσοι κληρικοί, ὅσοι πνευματικοὶ και γεροντάδες, τόσα και... εὐαγγέλια! Συνηθίσαμε πλέον, ἀντὶ ν' ἀκούμε «αὐτὸ λέει τὸ εὐαγγέλιο», ν' ἀκούμε «αὐτὸ εἶπε ὁ πατὴρ τάδε, ὁ γέροντας τάδε».

Ἀντὶ να συνιστάμε στους ἀνθρώπους να μελετοῦν τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, τὴν Καινὴ Διαθήκη, να τους προτρέπουμε σε εὐκόλες θρησκευτικὲς πράξεις, σε προσκυνήματα, σε τυπολατρείες, σε ἀνόδυνα θρησκευτικὰ ἔργα.

Γι' αὐτὸ ὁ Παῦλος ἀγανακτεῖ. Τονίζει στους πιστοὺς ὅλων τῶν αἰώνων, που προσκολλῶνται σε νεκροὺς θρησκευτικοὺς τύπους: «Τὴ ἐλευθερίᾳ, ἣ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, ὅτι κεί, καὶ μὴ πάλιν ζῆτε δουλείας ἐνέχεσθε» Γαλ. ε' 1).

Ἄς εὐχαριστήσουμε τὸ Θεό, που φώτισε τὸ γνήσιο δούλο Του, τὸν ἀπόστολο Παῦλο, να γράψῃ τὴ θεόπνευστη Ἐπιστολή, τὴν πρὸς Γαλάτας. Εἶναι ἡ ἐπιστολή τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας. Εἶναι ἡ Ἐπιστολή τοῦ Σ Τ Α Υ Ρ Ο Υ.

Ἀρχιμ. Δανιὴλ Γ. Αεράκη, ἀπὸ τὸ βιβλίον «ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΠ. ΠΑΥΛΟΥ, ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ, ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ, Ἑρμηνεία πρὸς οἰκοδομὴν», σελ. 417, 418, 419, 420, 421, 422, 434, Ἀθήνα 2005

Ἡ ΘΕΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

1. Ἡ ἸΔΡΥΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ

Ἡ θ. Εὐχαριστία δὲν εἶναι ἀπλῶς ἓνα ἀπὸ τα ἐπτὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν Μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας, τὸ Μυστήριον τῶν Μυστηρίων. Εἶναι ἡ ἀνακεφαλαίωση ὁλοκλήρου τοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας. Τὸ συνέστησε ὁ Κύριός μας τὸ Τελευταῖον βράδν τῆς ἐπιτείας ζωῆς Του, ἐκεῖ ὅτο Ὑπερώς τῆς Ἱερουσαλὴμ, τὴ νύχτᾳ τῆς Μετὰ τῆς Πέμπτῃς, ὅτι διάρκεια τοῦ Μυστηρίου Δείπνου. Ὅταν ἔλαβε στα χέρια Του τὸ ψωμί, τὸ εὐλόγησε και τὸ μοίρασε στους Μαθητὲς Του λέγοντας: «λάβετε, φάτε· τοῦτο ἔστι τὸ Σῶμά μου» (Ματθ. κστ' 26). Και μετὰ ἔλαβε στα χέρια Του τὸ ποτήρι με τὸ κρασί, τὸ εὐλόγησε και τοὺς τὸ πρόσφερε να πιουν, λέγοντας: «Πίτε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Τοῦτο ἴαρ ἔστι τὸ Αἷμά μου, τὸ τῆς Καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν» (Ματθ. κστ' 27 - 28).

Τα ἱερά αὐτὰ λόγια Του ὁ Κύριος τα συμπλήρωσε με τὴν ἐξῆς βαρυσήμαντη προτροπή: «Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἔμνην ἀνάμνησιν» Λουκ.

Κυριακὴ πρὸ τῆς Υψώσεως

κβ' 19). Και ο θεϊός Παύλος πρόσθεσε: «Ὁσάκις ἴαυ ἔσθίῃτε τὸν ἄρτον τοῦ-
τον καὶ τὸ ποτῆριον τοῦτο πίνετε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταπέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλ-
θῃ» (Α' Κορ. ια' 26). Καὶ μετὰ τῆν ἀνάστασίν Του ὁ Κύριος, ὅτις ἐμφανίσαις Του
προς τοὺς Μαθητῆς, κάνει «κλάσῃ τοῦ ἄρτου» καὶ ἰεματίζει μαζί τους.

2. Η ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ πρώτη Ἐκκλησία, πιστή στην παράδοση αὐτή, καθιέρωσε ἀμέσως τῖς συνάξεις τῶν πιστῶν τῆς στα Ἱεροσόλυμα με ἐπίκεντρο τῆν ἐπανάληψη τῆς «κλάσεως τοῦ ἄρτου».

Ὅι πρώτες αὐτές συνάξεις τῶν πιστῶν εἶχαν ἐκκλησιολογικό καὶ εὐχαριστιακό χαρακτήρα. Ὁ Ἀπόστολος προῖσταται. Εἶναι ὁ «κε-
χρισμένος» καὶ «κεχαριτωμένος» ὁ προφήτης, ὁ βασιλεύς καὶ ὁ ἱε-
ρεύς, ὅπως ἀκριβῶς ἦταν ὁ Κύριος, τοῦ Ὁποίου εἶναι διάδοχος. Ἡ παρουσία τοῦ στη σύναξη δένει ὄλο το πλήρωμα σε μία ποίμνη. Συ-
γκροτεῖ καὶ συναρμῶζει τὸ ἓνα σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ.

Ἀκολουθοῦν ἀργότερα ὁ Ἐπίσκοποι, που ὁ Ἀπόστολοι χει-
ροτόνησαν. Καὶ αὐτοί ἀρχικά μόνοι καὶ ἔπειτα πλαισιούμενοι ἀπὸ τοὺς
πρεσβυτέρους καὶ τὸ λαό, ἀλλήλοπεριχωροῦνται καὶ συνθέτουν τῆ μία Ἐνχαριστιακή
κοινότητά. Βιώνουν δηλαδῆ, τὸ πάθος, καρπώνονται τὰ ἀτάθῃ τῆς ἀνάστασης, δέχο-
νται τὸ Κυριακό Σῶμα καὶ Αἷμα. Ἐχουν τῆ συνείδηση ὅτι ἀποτελοῦν ἓνα
σῶμα, τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας με κεφαλῆ τὸ Χριστό. Τρώνε τὸν ἄρτον καὶ πίνουν ἐκ
τοῦ ἰενήματος τῆς ἀμῶλου σὺκροτῶντας τῆν Ἐκκλησία.

Ἔτσι ἀπ' ἀρχῆς καθιερώνεται τὸ σχῆμα τοῦ σώματος τῆς Ἐκ-
κλησίας. Τὸ ἀποτελοῦν ὁ Ἐπίσκοπος μαζί με τὸ πρεσβυτέριο τῆς πε-
ριφερείας τοῦ καὶ μαζί με τὸ λαό, που τοῦ κληρώθηκε.

Ὅλοι μαζί γύρω ἀπὸ τὸ θυσιαστήριο τῆς Ἐνχαριστίας, ἀπαρ-
τίζουν τῆ συγκροτημένη ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα που λείπει αὐτό-
νομα, βιώνει τῆν Πενήκοστή, κατέχει τῆν πληρότητα τῆς ἀληθείας καὶ ἐκφράζει τῆν κα-
θολικότητα καὶ τῆν οἰκουμενικότητα τῆς ποιμνῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία μορφώνεται πῆριξ τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐνχαριστίας, που
πίνεται τὸ κέντρο τῆς ζωῆς τῆς.

(Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδούλου)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ἘΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δευτέρα 14 Σεπτεμβρίου 2015, Ἄγιος Νικόλαος Μαρκοπούλου 7:00π.μ.

Τετάρτη 16 Σεπτεμβρίου 2015, Παρεκκλήσι Ὁσίου Δαβὶδ 7:00π.μ.

Πέμπτη 17 Σεπτεμβρίου 2015, Ἄγιος Νικόλαος Μαρκοπούλου 7:00π.μ.

Σάββατο 19 Σεπτεμβρίου 2015, Ἄγιος Νικόλαος Μαρκοπούλου 7:00π.μ.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. 3011 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoο.gr, ΙΕΤΟΣΒΑΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

Κυριακή προ τῆς Ὑψώσεως